

תפ"ח 63752/10/15 - מדינת ישראל נגד יוסף חיים אדרי, שי אונדרה וורו, שניר בן יהודה ואזנה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 63752-10-15 מדינת ישראל נ' אדרי ואח'
תפ"ח 63772-10-15 מדינת ישראל נ' ואזנה ואח'
בפני: כב' סגן הנשיאה, השופט נתן זלוצ'ובר - אב"ד

כב' השופטת יעל רז-לוי

כב' השופט שלמה פרידלנדר

מדינת ישראל על ידי עו"ד יריב צרי
המאשימה:

נגד

הנאשמים:

1. יוסף חיים אדרי (עציר)
על ידי ב"כ עוה"ד אלי בניה ואדיר בן-לולו
2. שי אונדרה וורו (עציר)
על ידי ב"כ עו"ד אורי בן-נתן
5. שניר בן יהודה ואזנה (עצור)
על ידי ב"כ עו"ד גוסטבו גרפונקל

גזר דין בעניינם של הנאשמים 1, 2 ו-5

ביום 29.01.2018 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו ביקשו הנאשמים 1-4 לחזור בהם מכפירתם ובמקביל צורף נאשם נוסף - שניר זאנה, הוא הנאשם 5, לכתב האיטום המתוקן שהוגש לפי ההסדר.

ביום 24.05.2018 ביקש הנאשם 4 לחזור בו מהודאתו והיום ניתנה החלטה המקבלת את בקשתו והכרעת הדין בעניינו בוטלה. התביעה והנאשמים 1, 2, 3 ו-5 הודיעו כי אף אם בית המשפט יחליט לקבל את בקשת הנאשם 4 לחזור בו מהודאתו - הסדר הטיעון בנוגע לנאשמים אלה עומד בעינו.

התובע וב"כ הנאשמים 1, 2, 3 ו-5 טענו היום לעונש והתקבל גם תסקיר נפגע עבירה והוגש תצהיר נפגע עבירה. בהסכמת הצדדים, גזר הדין היום יינתן רק בנוגע לנאשמים 1, 2 ו-5, כאשר עניינו של נאשם 3 נדחה למועד אחר על מנת לאפשר לו לשלם עד אז את אותו חלק מהפיצוי שהוסכם כי יש לשלמו לפני גזר הדין.

על פי עובדות כתב האיטום המתוקן:

בין הנאשם 1 ובין דוד קריחלי (להלן "דטו") התגלע סכסוך. יוסי קריחלי הינו אחיו של דטו. דודו בוטרשוילי ומנשה מאור ז"ל הינם אנשים המזוהים עם דטו (להלן "יוסי", "דודו", "המנוח" בהתאמה וביחד - "קבוצת הגרוזינים").

על רקע הסכסוך המתואר לעיל דיבר הנאשם 1 עם מספר אנשים ביניהם ע.ז., הנאשם 5 והנאשם 2 ודחק בהם על

מנת שאלו יפגעו באנשים המזוהים עם דטו והנמנים על קבוצת הגרוזינים.

ע.ז. ונאשם 2 צרפו לקשר את נאשם 3, אשר בינו ובין קבוצת הגרוזינים קיים סכסוך אישי על רקע עסקי מחזור הבקבוקים בעיר אשדוד. בהמשך פנו ע.ז. ונאשם 2 אל נאשם 4 לצורך מימוש הקשר היות והוא ידוע להם כבעל ידע בתחום החבלה.

במסגרת הקשר סוכם כי נאשם 4 יעביר לידי ע.ז. ונאשמים 2, 3, ו-5 מטען חבלה לצורך מימוש הקשר. נאשם 4 סיכם עם ע.ז. ונאשם 2 על מקום ממנו יוכלו לאסוף את מטען החבלה, כשהוא תקין ומוכן לשימוש. בנוסף, במספר מפגשים שערכו השלושה, הסביר נאשם 4 לע.ז. ונאשם 2 אודות אופן הפעלתו של מטען החבלה.

בהמשך נסע נאשם 5, אסף את מטען החבלה מן המקום המוסכם, הוביל אותו סמוך לביתו ושם החביאו.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, עדכנו ע.ז. ונאשם 2 את נאשם 3 על קבלת מטען החבלה לידיהם. עם קבלת מטען החבלה מידי של נאשם 4, החל נאשם 1 להפעיל לחצים אינטנסיביים על ע.ז. ונאשם 2 על מנת שיוציאו לפועל את הפגיעה בקבוצת הגרוזינים. משכך, פעלו ע.ז. ונאשמים 2 ו-3 לאיתור הג'יפ מסוג BMWX5 בצבע שחור של דודו (להלן: "רכבו של דודו") על מנת להטמין בו את מטען החבלה.

ביום 03.11.14 אותר רכבו של דודו על ידי נאשם 5. ע.ז. ונאשם 2 תדרכו את נאשם 5 כיצד והיכן יש להטמין את מטען החבלה. בהמשך, הטמין נאשם 5 את מטען החבלה בתחתית רכבו של דודו. למחרת, ביום 04.11.14, נסעו ע.ז., נאשם 5 ונאשם 2 לפגישה עם נאשם 3, עדכנו אותו על דבר הטמנת מטען החבלה בתחתית רכבו של דודו, ודיברו על הצורך לפעול ולאתר את רכבו של דודו בשנית, הפעם כדי להפעיל את מטען החבלה ולפוצץ את רכבו של דודו בשעה בה הוא ומקורביו עושים בו שימוש.

בהמשך היום פגשו ע.ז., נאשם 5 ונאשם 2, באופן אקראי, את הגרוזינים באזור רובע ד' בעיר אשדוד, כשהאחרונים נוסעים ברכבו של דודו. בכל אותה העת היה מטען החבלה מוטמן בתחתית רכבו של דודו, כאשר השלט שבאמצעותו ניתן להפעיל את מטען החבלה ולהביא לפיצוץ רכבו של דודו, מצוי ברכבם של ע.ז., נאשם 5 ונאשם 2.

לאחר המפגש האמור, נסעו ע.ז., נאשם 5 ונאשם 2 לבית קפה במרכז בילוי ברובע ד' היות וסברו כי הגרוזינים ילכו למקום זה.

עם הגעתם סמוך לבית הקפה, החנו השלושה את רכבם בקרבת מקום, נאשם 5 ונאשם 2 ירדו מהרכב, כשנאשם 5 מצויד בשלט אשר באמצעותו ניתן להפעיל את מטען החבלה אשר הוטמן ברכבו של דודו ותצפתו על בית הקפה. ע.ז. נותר ברכב והמתין לנאשם 5 ולנאשם 2 כאשר הוא משמש כנהג מילוט מהמקום. הגרוזינים לא אותרו והשלושה עזבו את המקום.

בהמשך הערב הגיע נאשם 3 לביתו של ע.ז., באותה העת נכחו במקום נאשם 5 ונאשם 2, והודיע כי איתר את רכבו של דודו חונה על המדרכה סמוך לבית קפה ברובע ד' בעיר אשדוד.

משכך, סיכמו נאשם 5 ונאשמים 2 ו-3 כי ייצאו לפוצץ את רכבו של דודו, על פי התוכנית הבאה: נאשם 3 ייקח את הנאשמים 2 ו-5 למקום הימצאותו של אופנוע גנוב שהוכן מראש. נאשם 5 ונאשם 2 ירכבו על גבי האופנוע הגנוב, נאשם 3 ייסע אחריהם ברכבו ויהווה נהג מילוט של השניים לאחר ביצוע פיצוץ רכבו של דודו. ע.ז. לא נמנה על היוצאים

לביצוע הפגיעה בגרוזינים.

בטרם היציאה, השאירו נאשם 5 ונאשם 2 את מכשירי הטלפון הסלולרי שלהם בביתו של ע.ז. הנאשמים 2 ו-5 ירדו מביתו של ע.ז. ונאשם 3 אסף אותם ברכבו לצורך מימוש הקשר.

היות ונאשם 3, חשש כי רכבו יצולם על ידי מצלמות אבטחה שונות, הוא החליט רק להוביל את נאשם 5 ואת נאשם 2 אל האופנוע הגנוב המפורט מעלה, ולא ללוותם לצורך מילוטם לאחר הפעלת המטען. עקב כך, נאשם 5 החליט כי יצא לבצע את פיצוץ רכבו של דודו לבדו. לאחר דין ודברים בין הנאשמים 2, 3 ו-5, ירד לבסוף גם נאשם 2 מן הרכב וחבר אל נאשם 5 ואל האופנוע הגנוב והשניים עשו דרכם אל עבר המקום בו אותר רכבו של דודו על ידי נאשם 3, כאשר השלט מצוי בידי נאשם 5.

נאשם 5 ונאשם 2 הגיעו סמוך לרכבו של דודו, והמתינו לעלייתם של הגרוזינים לרכבו של דודו. בסמוך לתחילת נסיעתם של הגרוזינים, הפעיל נאשם 5 את מטען החבלה אשר הוטמן בתחתית רכבו של דודו ופוצץ את הרכב על יושביו. פיצוץ רכבו של דודו גרם למותו של המנוח ולפציעתם של יוסי ודודו.

בהמשך הגיעו הנאשמים 2 ו-5 לבית הוריו של נאשם 5 וביקשו מאביו של נאשם 5 להסיעם ברכבו חזרה אל ביתו של ע.ז. בביתו של ע.ז. לקחו נאשמים 2 ו-5 את מכשירי הטלפון שלהם ועזבו את הבית.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, דיווחו מי מהקושרים לנאשם 1 אודות קידומה של התוכנית, על שיתוף הפעולה של ע.ז., נאשם 5 ונאשם 2 עם נאשם 3, ועל הוצאתה לפועל של תוכנית פיצוץ רכבו של דודו.

למחרת היום העביר נאשם 1 לידיהם של ע.ז., נאשם 5 ונאשם 2 סכום כספי בסך 50,000 ₪, הפנה אותם לחנות בגדים בה יוכלו לרכוש לעצמם ביגוד כאוות נפשם כאשר הוא מממן את עלות רכישת הבגדים באמצעותם של אחרים. בנוסף מימן נאשם 1, באמצעות אחרים, בילוי בעיר אילת בו השתתפו ע.ז., נאשם 5, נאשמים 2 ו-3 ואחרים. בנוסף, דאג נאשם 1 להתקנת מצלמות אבטחה ולהצמדת מאבטחים לע.ז. ולנאשם 2.

על פי הודאת הנאשמים בעובדות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן, הורשעו הנאשמים בעבירות הבאות:

הנאשם 1 הורשע בעבירה של סיוע לחבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) + סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

הנאשם 2 הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, סיוע לרצח, וחבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, עבירות לפי סעיפים 499(א)(1), סעיף 32(1) בנוגע לעבירה לפי סעיף 300(א) וסעיף 335(א)(1) לחוק הנ"ל.

הנאשם 3 הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, סיוע לרצח וחבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, עבירות לפי סעיפים 499(א)(1), סעיף 32(1) בנוגע לעבירה לפי סעיף 300(א) וסעיף 335(א)(1) לחוק הנ"ל.

הנאשם 5 הורשע בעבירות של רצח, קשירת קשר לפשע, עבירות נשק (הובלת נשק) וחבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, עבירות לפי סעיפים 300(א)(2), 499(א)(1), 144(ב) רישא, 335(א)(1) לחוק הנ"ל.

בנוסף, צורף תיק 14-10-42658 של בית משפט השלום בקרית גת בו הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של

הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת אגרופן.

במסגרת הסדר הטיעון, ביקשו הצדדים כי יושתו על הנאשמים העונשים הבאים:

הנאשם 1 - 7 שנות מאסר בפועל.

הנאשם 2 - 16.5 שנות מאסר בפועל.

הנאשם 5 - עונש של מאסר עולם.

היום, לאחר הפסקה של כשעתיים לאחר הטיעונים לעונש וכשהתכנסנו למתן גזר הדין, הודיע התובע על שינוי עמדת המאשימה, במובן זה שהוא מבקש להפחית 6 חודשי מאסר מעונשם של הנאשמים 2 ו-3.

עוד סוכם, כאמור בהודעה על הסדר הטיעון החתומה על ידי ב"כ הצדדים והנאשמים, כי יושת על הנאשמים מאסר מותנה על פי שיקול דעתו של בית המשפט וכן הנאשמים 1-3 ישלמו כל אחד קנס בסך 40,000 ₪ ב36 תשלומים חודשיים שוים ורצופים, החל יום 1.9.18 או ייאסרו כל אחד למשך 6 חודשים תחת הקנס. באשר לפיצוי הוסכם בהסדר הטיעון על פיצוי בחלוקה מסוימת, ובהמשך ביום 24/4/18 כי הפיצוי ישולם באופן הבא:

"נאשמים 1 ו-3 יפקידו תוך 45 ימים מהיום סך של 50,000 ₪ כל אחד. במידה ולא יופקד הסכום, הנאשמים מסכימים לחצי שנת מאסר בפועל, לגבי כל נאשם בנפרד.

נאשם 2 ישלם פיצוי בסך 30,000 ₪ ב-20 תשלומים חודשיים של 1,500 ₪ כל חודש מיום גזר הדין.

בנוסף, סך נותר של 128,000 ₪ יחולק באופן שווה בין הנאשמים 1-3 וישולם תוך שנה מיום מתן גזר הדין. "

הנאשם 1 שילם את הסך של 50,000 ₪ וגזר הדין בנוגע לנאשם 3 לא ינתן היום על מנת שתהיה לו הזדמנות נוספת לתשלום הסך הנ"ל.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה ביקש לאמץ את הסדר הטיעון תוך שצוין כי ההסדר התקבל לאחר הליך לא קצר של הוכחות במסגרת העידו עדים רבים, וכי במסגרת ההסדר התיק אוחד עם ת"פ 63772-10-15 וההסדר כלל אף את התיק הנוסף. הודגש כי המדובר בפרשיה של סכסוך בין כנופיות פשע בעיר אשדוד, וכי בהמשך לאמור נרצח לבסוף המנוח מנשה מאור ז"ל ושניים אחרים נחבלו. ב"כ המדינה ביקש לאמץ את ההסדר והטעים, כי במסגרת הפרשיה גויס עד המדינה ובהמשך לעדותו הוגשו לבסוף 12 כתבי אישום שבגינם הורשעו 29 עבריינים. צוין כי ההסדר האמור מסיים את הפרשיה כולה וכי המדינה מקווה כי באמצעות הסדר זה לא יימשך אותו סכסוך וזו אחת הסיבות העיקריות להסדר. עוד צוין כי היו קשיים משפטיים בנוגע לחלק מהנאשמים. הודגש כי ההסדר נתן משקל משמעותי לרכיב הפיצוי והקנס, וזאת אף לאחר ששוחח עם אם המנוח ואף התקבל תצהיר נפגע עבירה, ותסקיר נפגע העבירה. עוד נלקחה בחשבון הכרת הנאשמים באחריותם.

ב"כ הנאשמים ביקשו אף הם לאמץ את הסדר הטיעון תוך שצוין כי הנאשמים חסכו זמן שיפוטי יקר, למרות שההסדר הושג לאחר שמיעת עדים לא מועטים.

ב"כ הנאשם 1 ביקש לאמץ את ההסדר, ציין כי הנאשם 1 עומד מאחורי ההסדר ומצר על התוצאה הטרגית שלא התכוון אליה. תשלום הפיצוי מעיד על הכרה באחריות וכי יש לזכור שמדובר במי שהינו אסיר בתיק אחר והעונש הוא מצטבר.

ב"כ הנאשם 2 ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכך שתוך כדי המשפט הוא חווה טרגדיה משפחתית ועל פי ההסדר הנאשם אמור לרצות מאסר ארוך ביותר בן 16.5 שנים. צוין כי הנאשם חסר יכולת כלכלית והוא נאלץ לרצות מאסר בן 6 חודשים נוספים בשל אי תשלום קנס שנגזר עליו בתיק קודם ולכן גם הייתה בו התחשבות בעניין תשלום הפיצוי.

ב"כ הנאשם 5 ביקש אף הוא לאמץ את הסדר הטיעון וציין כי הנאשם הודה בעבירה החמורה ביותר בספר החוקים, ועשה זאת מתוך הפנמה וחרטה מלאה, כאשר הסדר הטיעון היה בהתאם לרצונו של הנאשם.

הנאשם 1 בדבריו לעונש ביקש אף הוא לאמץ את ההסדר וכך גם הנאשמים 2 ו 5.

תסקיר נפגע העבירה ותצהיר נפגע העבירה

תסקיר נפגע העבירה מפרט את ההלם של בני משפחת המנוח עם היוודע דבר הירצחו. בני המשפחה תיארו את המנוח כבן משפחה אהוב ומיטיב, שעזר רבות גם לאחרים, ועל כן הם מתקשים להתאושש מהטראומה. המנוח הותיר אחריו הורים, אחיות, 3 בנות מנישואיו הראשונים בנות 15, 10 ו 7, וכן אלמנה אשר הייתה בחודש התשיעי להריונה בעת הירצחו והבת שנולדה להם היא בת 3.5 היום.

בני המשפחה נזרקו באחת למציאות חיים מטלטלת. בחייהם האישיים של כל אחד מהם נוצר שבר, ורצף החיים התקין, הנורמטיבי והמוכר, לרבות לימודים, עבודה זוגיות ועיסוקים - כל אלה נגדעו באחת. מעבר לפגיעה האישית של כל בני המשפחה כפרטים, המשפחה כולה כמערכת נשברה, השתנתה ולא הצליחה עד היום לבנות עצמה מחדש.

מהתסקיר, וגם מתצהיר אם המנוח, עולה כי המשפחה מתנגדת להסדר הטיעון וכי לטענתה, המשפחה נהרסה והנזק למשפחה הוא בלתי-הפיך, וראוי היה שהעונש יהיה חמור בהרבה.

דין והכרעה

א. מאחר והצדדים הגיעו להסכמה אף באשר לעונש, בית משפט זה אינו מחויב לקבוע באופן פוזיטיבי מה מתחם הענישה הראוי באשר לכל אחד מהנאשמים במקרה זה, כאשר ההכרעה האם לאמץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו לצדדים באשר לענישה המוסכמת, תיגזר על פי העקרונות המנחים של תיקון 113 לחוק העונשין, וכן לאור ההלכות בדבר הסדר טיעון.

ב. המדובר באירוע חמור מאוד בו הנאשם 1 נדבר עם מספר אנשים ביניהם עד המדינה והנאשמים 2-5, אשר קשרו קשר להביא למותם של אנשים המזוהים עם דוד קריחלי והנמנים עם "קבוצת הגרוזינים" - יוסי קריחלי, דודו בוטרשוילי ומנשה מאור ז"ל. העילה לאמור היא סכסוך בין הנאשם 1 ודוד קריחלי וסכסוכו של הנאשם 3 עם קבוצת הגרוזינים על רקע עסקי מחזור הבקבוקים בעיר אשדוד.

הנאשמים החליטו להוציא את תכניתם אל הפועל באמצעות הנחת מטען חבלה ברכבו של דודו בוטרשוילי ופיצוץ רכבו של דודו בשעה בה הוא ומקורביו עושים בו שימוש. ההידברות בין הנאשמים כללה תכנון מוקדם לפרטים ותיאום מלא ביניהם, כפי שניתן ללמוד מהתנהלותם ומעשיהם באותו אירוע. הנאשמים היו נחושים

להוציא את תכניתם אל הפועל ולהביא למותם של השייכים לקבוצת "הגרזינים", תוך שהם אישיים לאפשרות של פגיעה באנשים אקראיים נוספים שיכלו להיות בזירת האירוע והפעילו את המטען בסמוך לבית קפה בעיר אשדוד.

בעפ 310/09 שלום (צ'רלי) שטרית נ' מדינת ישראל (17.04.2011) נקבע, כי:

"ניסיון החיים מלמד, לצערנו, כי אזרחים תמימים שנקלעו ל"קו האש" בסכסוכים פנימיים של עבריינים, נפגעו ואף מצאו את מותם. לכן, אין מנוס אלא להחמיר בענישה בעבירות כגון דא, הן בהיבט ההרתעתי והן בהיבט של שמירה על שלום הציבור".

התנהלותם של הנאשמים, הקלות הבלתי נסבלת של זלזול בקדושת חיי אדם מצמררת ומעידה על מסוכנותם של הנאשמים וכן כי הם אינם מהססים ואינם בוחלים באמצעים, כולל החמורים ביותר, על מנת לפגוע בריבים ובמי שעומד בדרכם.

הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים הוא קטלני: המנוח נרצח ושניים נוספים - יוסי ודודו - נפצעו.

לכל אחד מהנאשמים חלק בביצוע המעשים ובתוצאה הקטלנית, כל אחד על פי חלקו כמתואר לעיל.

ג. מעשיהם של הנאשמים, שהובילו למותו של אדם ולפגיעתם של שניים נוספים, וגם סיכנו רבים נוספים, עומדים ברף החומרה העליון של העבירות בהן הורשעו, וכאמור כל אחד על פי חלקו ומידת החומרה של מעשיו. המדובר בפגיעה אנושה בערכים החשובים ביותר והבסיסיים ביותר בחברתנו. זו פגיעה קשה מאד בערכים של קדושת החיים והזכות לביטחון אישי לא רק של מי שנפגע בפועל אלא של הציבור כולו.

ד. לכל הנאשמים הרשעות קודמות וכולם ריצו מאסרים.

ה. הפסיקה מורה כי ככלל יש לכבד הסדרי טיעון שכן הם מגלמים בתוכם את הודאת הנאשם במעשיו ואת החיסכון בזמן שיפוטי רב.

"הכול מסכימים כי האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי-המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. הסדר טיעון אשר נכרת בהתאם לכללים ועל-פי שיקולים ראויים, מקצר את עינוי הדין של הנאשם ושל נאשמים פוטנציאליים הממתינים לכתב-אישום נגדם. ההסדר מסייע לרשויות האכיפה בהעמדת עבריינים נוספים לדין, והוא מבטיח ענישה שאינה מרוחקת בזמן ממועד ביצוע העבירה. הוא חוסך את המשאבים הרבים המושקעים בניהול הליך פלילי, לעתים מורכב וממושך, המכביד הן על התביעה הן על הנאשם, והוא מפנה את בית-המשפט העמוס לעיפה לעיסוק בתיקים אחרים. מבחינה ערכית, יש להסדר הטיעון ערך מוסף כאשר העברין מקבל על עצמו אחריות למעשיו. בנוסף על כל אלה, הסדר טיעון מסייע לנפגע העבירה בהביאו בחשבון את הצורך בשיקומו המהיר ובמניעת פגיעה נוספת בו עקב העדתו" [ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד (1) 577, עמ' 607; ראו גם: ע"פ 5845/14 רון אסט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו,

20.04.2016].

כאשר עסקינן בהסדר טיעון הנוגע למספר נאשמים אף האינטרס הציבורי שבחסכון זמן וכסף מקבל משנה תוקף. אך באותה נשימה יש לזכור, כי כאשר עסקינן בעבירות כל כך חמורות שתוצאתן קטלנית יש לבחון את ההסכמות אליהם הגיעו הצדדים במשנה זהירות.

1. אין אנו בוחנים את סבירותו של העונש שהוסכם בין הצדדים באשר לנאשם 5 שהודה בביצוע עבירת הרצח והעונש שהוסכם עליו הוא גם עונש החובה הקבוע בחוק - מאסר עולם.

באשר לנאשמים 1 ו 2, על מנת לבחון את סבירות העונשים המוסכמים אליהם הגיעו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, נבחן את מדיניות הפסיקה בעבירות בהן הורשעו:

1. ע"פ 7894/03 ג'האד ג'אבר נ' מדינת ישראל - המערער סייע לחברו אסעד לרצוח את אחיו, הוא סיפק לו אקדח, הדריך אותו, היה איתו בזירת הרצח וסייע לו להימלט. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע לרצח במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בית המשפט המחוזי גזר עליו 12 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון לא התערב בעונש והדגיש את תרומתו המשמעותית של המערער לביצוע בעירת הרצח, בסייעו לאסעד להוציא את מזימתו מן הכוח אל הפועל.

2. עפ 310/09 שלום (צ'רלי) שטרית נ' מדינת ישראל - המערער קשר עם אחרים לרצוח את יעקב אלפרון באמצעות הנחת מטען חבלה ברכב שהוחנה מול הכניסה לביתו של אלפרון וכן היה מעורב בשכירתם של שכירי חרב מבלארוס על מנת לעשות זאת. המערער הורשע בעבירות נשק, זיוף מסמכים בכוונה לקבל דבר, התחזות לאחר, הלנה וסיוע לכניסה לישראל שלא כדין, קשירת קשר לפשע וניסיון לרצח.

בית המשפט המחוזי השית עליו 17 שנות מאסר בפועל ובית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו והדגיש את חומרת מעשיו של המערער.

3. ע"פ 635/05 אמג'דת דענא נ' מדינת ישראל - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע לרצח ונגזרו עליו 14 שנות מאסר בפועל. המערער סייע לאחיו לרצוח את בן דודם בשל סכסוך בין השלושה. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

4. ע"פ 6162/16 תופיק דלו נ' מדינת ישראל - המערער 1 סייע למערער 2 לרצוח את ראש האגודה הנוצרית האורתודוקסית לצדקה בשל סכסוך משפטי שהתקיים בין האגודה ובין דודו של המערער 2, המערער 1 תצפת וחיפה על המערער 2 בעודו דוקר את המנוח. המערער 1 הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירות סיוע לרצח ובקשירת קשר לפשע, מתחם העונש שנקבע בעניינו הוא 7-11 שנות מאסר בפועל והושתו עליו 8 וחצי שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין שמתחם העונש הראוי בנסיבות העניין הוא 9-14 שנות מאסר בפועל והדגיש כי:

"המדובר בסיוע ממשי, שעה שהמערער 1 תרם, באורח משמעותי, ליצירת התנאים לשם ביצוע העבירה. נחזור ונזכיר, כי מדובר בסיוע לעבירה החמורה מכל - עבירת הרצח, וכתוצאה ממעשיהם של המערערים 1 ו-2, קופחו חייו של המנוח, ונגרם נזק בל יסוער למשפחתו".

עוד נכתב כי "על פי ההלכה הנוהגת, יש לבחון את עונשו של המסייע לביצוע עבירת הרצח בהתאם למאפייני הסיוע שהגיש, ולפיכך ניתן למצוא בעבירה זו מנעד רחב למדי של עונשים".

בית המשפט העליון החמיר את עונשו של המערער 1 והשית עליו 10 וחצי שנות מאסר בפועל.

5. ע"פ 3/10 רפי אוחנה נ' מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער 2 בעבירות של רצח בכוונה תחילה, סיוע לניסיון לרצח, הריגה, קשירת קשר לביצוע פשע ופציעה בנסיבות מחמירות וגזר עליו עונש של מאסר עולם ועוד 10 שנות מאסר, בניכוי תקופת מעצרו.

המדובר בסכסוך בין קבוצת עבריינים וביניהם המערער 1, כאשר העילה לסכסוך היא רציחתו של אחיו של המערער. המערער 1 ואחרים רקמו תכנית להמית את כל מי שהיה מעורב ברצח אחיו של המערער 1 או שהביע סיפוק ממנו.

בית המשפט העליון זיכה את המערער 1 מחמת הספק מעבירות הרצח וההריגה ומעבירות הסיוע לניסיון לרצח ופציעה בנסיבות מחמירות ותחתן הרשיעו בסיוע לרצח וגרם מוות ברשלנות. הרשעתו בעבירת קשירת הקשר לפשע נותרה בעינה. בית המשפט העליון השית על המערער 12 שנות מאסר בפועל והדגיש כי תרומתו לעבירות היתה עקיפה ומשנית והוא אינו מהמשלחים או המנהיגים ביחס לעבירות בהן הורשע.

6. ע"פ 6522/10 רחל זהבי נקר נ' מדינת ישראל - המערערת הורשעה בבית המשפט המחוזי בעבירת סיוע לרצח והושתו עליה 12 שנות מאסר בפועל. המערערת וכהן היו בני זוג. המנוחה התגוררה בסמוך לביתם. נתגלע סכסוך בין כהן ובין המנוחה על רקע חוב כספי של כהן למנוחה. ביום האירוע שהו השניים בביתה של המנוחה והתפתח וויכוח בין כהן ובין המנוחה על רקע החוב הכספי והשניים הביאו למותה של המנוחה באמצעות חנק.

בית המשפט העליון הותיר את ההרשעה בעבירת הניסיון לרצח על כנה אך הדגיש כי לאור העובדה שהמערערת סייעה לרצח במחדל ותרומתה לביצוע הרצח היתה בכך שעמדה באפס מעשה ולא סייעה באופן אקטיבי להשלמת הביצוע, יש להפחית את עונשה כך שיעמוד על 9.5 שנות מאסר בפועל.

7. ע"פ 1552/08 משה פרטוש נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ושיבוש מהליכי משפט והושתו עליו 6 שנות מאסר בפועל.

המערער הינו אחיו של המתלונן וביום האירוע התפתח וויכוח בין השניים שהוביל לקטטה בדירת אימם. מאוחר יותר באותו היום חזר המערער לדירה ודקר את המתלונן בבטנו והמתלונן נחבל באופן קשה.

בית המשפט העליון הותיר את עונשו של המערער על כנו.

יש להדגיש כי הגם שהנאשם 1 בפועל לא ביצע עבירת אלימות, תוצאת מעשיו של הנאשם 1 וחלקו בביצוע המעשים במקרה שלנו חמורים בהרבה שכן הוא שדחק בנאשמים לפגוע בקבוצת הגרוזינים ואף הפעיל לחצים אינטנסיביים לשם כך. בסופו של יום במקרה שלנו אף נרצח המנוח והנאשם 1 אף תגמל את הנאשמים בשל כך.

8. ע"פ 2555/15 מחמד מוהלוס נ' מדינת ישראל - המערער ביחד עם שני חבריו שתו משקאות אלכוהוליים. הם פגשו במשיב 2, ובעוד חבריו של המערער תפסו אותו בידיו, המערער שיסף את גרונו באמצעות סכין יפנית, פגע בראשו מאחור ודקר אותו בזרועו. המשיב נחבל קשות. חבריו של המערער הודו

במעשיהם ובמסגרת הסדר הטיעון הורשע האחד בעבירה של סיוע לחבלה בכוונה מחמירה והושתו עליו 4 שנות מאסר בפועל והשני הורשע בגרימת חבלה בכוונה מחמירה והושתו עליו 80 חודשי מאסר בפועל. משפטו של המערער המשיך להתנהל ולאחר הליך הוכחות הוא הורשע בעבירה של ניסיון לרצח והושתו עליו 15 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו והדגיש את חומרת מעשיו של המערער.

גם במקרה זה יש להדגיש כי הגם שהנאשם 1 לא לקח חלק פעיל בהוצאת התכנית אל הפועל, הוא כאמור דחק בנאשמים לפגוע בקבוצת הגרוזינים ואף הפעיל לחצים אינטנסיביים לשם כך. כמו כן, תוצאות המקרה שלנו חמורים יותר שכן המנוח נרצח והנאשם 1 אף תגמל את הנאשמים בשל כך.

נוכח האמור, הגם שאנו סבורים כי עונשו של הנאשם 1 קל ביחס לעבירות שביצע ולנסיבות ביצוען, אנו מקבלים את הסדר הטיעון ביחס לנאשמים 1, 2 היות והוא עומד במבחן הסבירות, וגם באשר לנאשם 1 אינו חורג באופן משמעותי ממתחם הסבירות המצדיק את אי קבלתו של הסדר הטיעון. ביחס לנאשם 5 כפי שצוין משהוסכם על עונש החובה הקבוע בחוק לעבירת הרצח, אין מקום לבחון את סבירותו.

עוד הוסכם במסגרת ההסדר כי הנאשמים 1-3 ישלמו יחד פיצוי בסך המקסימלי הקבוע בחוק - 258,000 ₪ .

בהתאם לאמור אנו משיתים על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

7 שנות מאסר בפועל.

18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה בה הורשע בתיק זה, או עבירת אלימות שהיא פשע.

הנאשם 1 ישלם פיצוי בסך 50,000 ₪ כאשר סכום זה כבר שולם.

בנוסף הנאשם 1 ישלם פיצוי לנפגעי העבירה בסך של 42,666 ₪ (שליש מסך של 128,000 ₪) וזאת בתוך שנה מהיום.

הנאשם 1 ישלם קנס בסך 40,000 ₪ ב-36 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.09.18 או ייאסר ל-6 חודשים תחתיו.

הנאשם 2

16 שנות מאסר בפועל.

18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה בה הורשע בתיק זה, או עבירת אלימות שהיא פשע.

אנו מחייבים את הנאשם 2 לפצות את נפגעי העבירה בסך של 30,000 ₪ ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים של 1,500 ₪ החל מיום 10.8.18.

בנוסף אנו מחייבים את הנאשם 2 לשלם פיצוי לנפגעי העבירה בסך של 42,666 ₪ (שליש מסך של 128,000 ₪) וזאת בתוך שנה מהיום.

הנאשם 2 ישלם קנס בסך 40,000 ₪ ב-36 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.09.18 או ייאסר ל-6 חודשים תחתיו.

הנאשם 5

עונש של מאסר עולם.

כמו כן בנוגע לתיק 42658-10-14 של בית משפט השלום בקרית גת אנו דנים את הנאשם 5 למאסר של חודש שירוצה באופן חופף למאסר העולם שעליו לרצות.

מובהר בזאת ביחס לכל הנאשמים כי עונשי המאסר שהושתו הם מיום מעצרו ובמצטבר לכל עונש מאסר אחר שהם מרצים. אין לנכות מתקופת המאסר ימים בהם כל אחד מהנאשמים היה עצור או אסיר בתיק אחר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ח, 09 יולי 2018, במעמד הצדדים.